

MAIĢĀS SVĀRSTĪBĀS

NO 6.11.90 LIDZ 4.12.90

AIJA IEVA SANDRA EDGARS JĀNIS ĢIRTS

IZSTĀDĒ "LATVIJĀ"

JĀNIS MITRĒVIKS

Dzimis - 1957.gada 16.jūlijā ,Rīgā,Latvijā.
Izglītība- 1969 - 1975.J.Rozentāla Rīgas Mākslas vidusskola.
1976 - 1982.Latvijas Mākslas akadēmija Riga.

Izstādes.

1. Grupas izstādes no 1980.gada Rīga Latvija.
2. Grupas izstāde Jūrmalā 1987.gads Latvija
3. Baltijas republiku glezniecības trijālē 1987.gadā Vīnja Lietuva
4. Grupas izstāde 1989.gada Kauņa Lietuva
5. Grupas izstāde Centrālajā Mākslinieku namā 1988.gadā Maskava
6. Latvijas jauno gleznotāju izstāde 1985.gadā Rostoka VDR
7. PSRS un VDR jauno māksliniekų izstāči 1986.gada Berlīne VDR
8. PSRS un VFR izstāde 1987.gadā Rietumvācija
9. "Lettische Kunst" 1988.gada Spandava Citadelē Rietumberlinē
10. PSRS glezniecības izstāde 1989.gada Rāvenena Itālija
11. Latviešu glezniecības izstāde 1989.gadā Seula Dienvidkoreja
12. Latvijas jauno gleznotāju un tekstilmāksliniekų izstāde 1989.gadā Kopenhāgena Dānija
13. E.Nakhamkin Fine Arts Gallery 1989. New York ASV
14. Spandow Galerie 1989.gadā Rietumberlinē
15. "Ekspress Avangards" izstāde 1989.gada Vīne Austria
16. Latvijas glezniecības izstāde 1990.gada Minhenē Rietumberlinē
17. Personalizācijas izstāžu zāļo "Arsenāls" 1990.gadā Rīga Latvija
18. Grupas izstāde Neuss 1990.gadā Neuss Rietumvācija

GALERIE SPANDOW 1990.
GALERIE KEESLER-BOTHE
HAMBURGA 1990.

Darbikolekcijās.
Latvijas Mākslas muzejs.
Latvijas Mākslas fonds.
Latvijas Mākslas Ministrija Maskava.
PSRS Kultūras Ministrija Maskava.
Tretjakova galerija Maskava.
Pievārtās kolekcijās Dānijā, Rietumvācijā, ASV, Rietumberlinē.

EV

Kad mūs TAS dzen un mēs sekojam TAM, māksla veidojas starp citu. TAS nav TAS, ko mēs gribējām. Varbūt TAS ir alkas, ko mēs gleznojam. Tas, pēc kā mēs tiecamies un nekad nevarām aizsniegt. Maigās svārstības. TAS ir TAS, no kā veidojas māksla. TAS ir TAS, kas ir mīla. TAS ir TAS, kas paliek pāri no mūsu dzīves. AIJA.

Ieva Iltnerē

Везис А., Илтнере И. видели фотографатуру в
то эти предметы
экзотических и
диненил, молодых кудо
о понимание.

in den nächsten Tagen werden allein Ausstellungensteile
Einladungen für den Aufenthaltsort in Berlin zugesellt.
Der Aufenthalt in Berlin kann 14 Tage bis zu 4 Wochen
geschenkt werden. Die NGBK erstattet die Fahrtkosten für
die Heimfahrt bitten wir selbst zu finanziieren. Neben
der Ausstellung der NGBK auch ein Tagefeld für den Auto
finanziert die NGBK ebenfalls für den Aufenthalt vom 24.7. - 24.8. 1988 in der
Fotoausstellung statt am Sonntag, dem 24. Juli um
Etagen der Kunsthalle legen wir bei. Es stehen uns
Raum die Etagen zur Verfügung. Parallel wird zu
durch beide Etagen eine Ausstellung Valdis Abolins, gezeigt. Wir
offnungs mit dem Aufbau beginnen und erwarten Eu
1. Installation, Video, Performance, Aktionskunst
Brezes, Tīlbergs, Grīnbergs, Mālītis, Lāgaņovs,
Lediņš, Boiko, Zodžiks, Šenberga, Sparans,
Poliņš, Zarina, Polis, Līle, Kalmačz, Smelkovs
Empfohlener Abreisetermin Riga: 20. 7. 1988
Ankunft Berlin: 22. 7. 1988

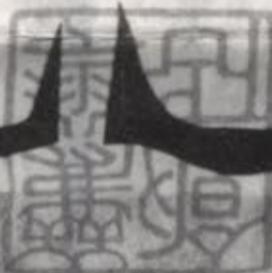
2. Malerei, Grafik:

Ankunft Berlin: 8. 7. 1988
Empfohlener Abreisetermin in Riga: 6. 7. 1988

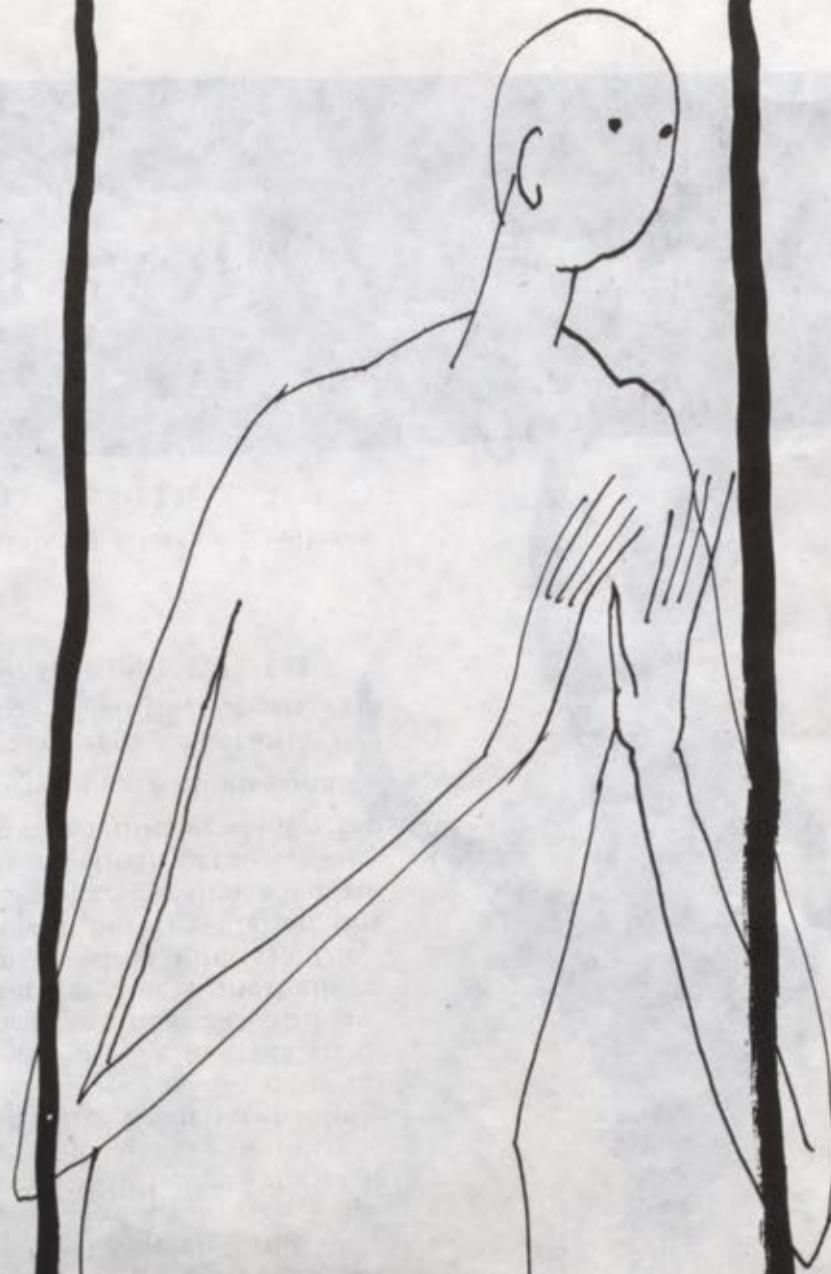
Ieva Iltnerē

tel. 110239

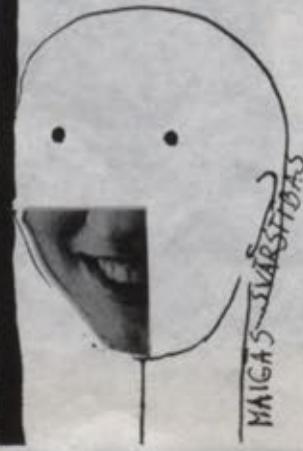

И. Година

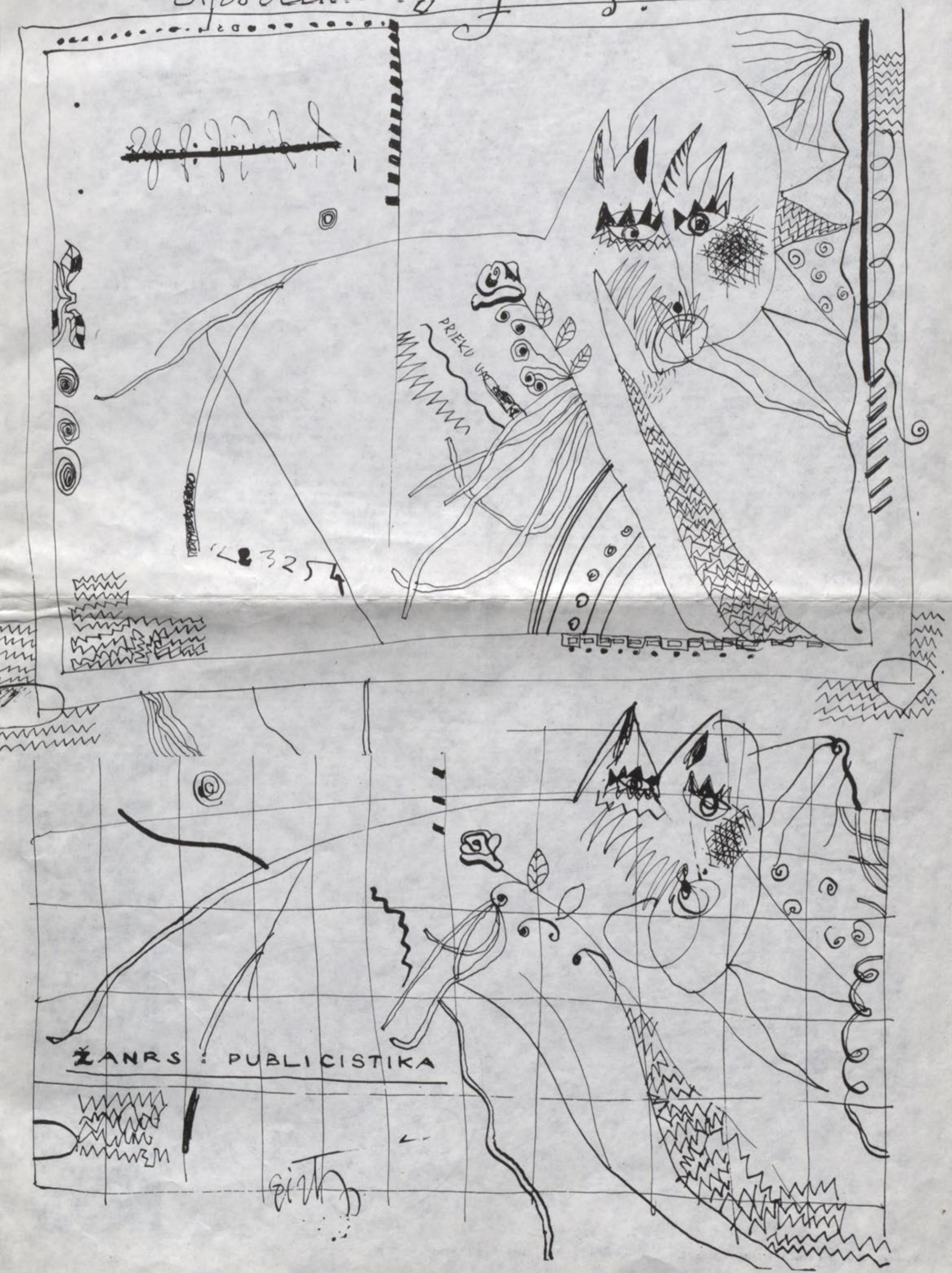
Kur vien skaties –
augstākas, zemākas,
parasti netīras sienas.
Kāpēc gleznot "Latvijā"?
Liela telpa.
Daudz logu.
Zinu, tā ir ilūzija.
Skietamība par relatīvo plašumu.
Ne plašuma.
Ne augstuma.
Caur logiem redzamas sienas.
Caur jumtu līst lietus.
Apzināti jāizsmel, jāiztērē
Šī ilūzija,
Šī iegriba.
Jādod vieta citam sapnim.
Kaut tik nepiemestos iesnas,
Tad būs sarkans deguns.
SANDRA.

APPLAUDETĀJS
PIRTI

Apsveikums Jums!

Vini visi ir dzimuši le
līnē 1957. gada
aprīlī. Sandra Krastīn
1957. gada maijā. Aija
Zariņa 1954. gada
janvārī, Jānis Mitrevs
1957. gada jūlijā, Girts
Muižnieks 1956. gada
decembrī, Edgars
Verpe 1958. gada
maijs. Katram ir sava
dzimšanas vieta: Ieva
Sandra, Jānis, Girts,
Edgars Rīgā, Aija —
Saukas ciemā. Visi
reizē beigusi Latvijas
Mākslas akadēmiju
1982. gadā. Visi sākuši
piedalīties izstādēs jau
studiju gados. Visi
iestājušies Mākslinieku
savienībā 1983. gadā.
Laiķu pa laikam visi
Iurejušies kopā
dazādās izdarības un
izstādēs Rīgā, Vilnā,
Kaunā, Maskavā, vai
visādās kombinācijās
latviešu mākslas
skatēs kaul kur citur
pasaulē. Dzīvi (Aija,
Jānis) veidojuši arī
personalizētās kā
atvīra tā tālu no tās:
viss kas vīrus vieno;
paroīts tam lai katrs
īstintos. Un viss ko
atris pats izpratīs
akstā un dzīvē nav
radījis par šķersli
to, tai vīri justu
dibū. Vini visi veselū
ēnesi kalnu dienu būs
strādās izstāžu zālē
atvīra pamazām
pildot to ar darbiem.
ākums ir
paredzams, bet
gējošs. Skaitītāju
kcija
prognozējama. Cik
stīlī

Es nezinu, kas virjem iznāks. Bet man palk šīs spēles dramaturģija. Tajā ir tik daudz tragikas, pat kaut kāda cēla izmīsumu. Darbība, kura no pirmā skata ir pilnīgi pašmērķiga rotāja un bargā, neaprēķināmā situācija visapkārt. Darbība, kurā ir arī gaišs prieks un koncentrētība, drastiska apņemšanās un apzināts grotesks, atļaušanās un pārliecība par līdzsvaru, kircinošs izacīinājums un nedrošība, iespējamo risinājumu kairinošā noslēpumainība un paredzamā iznākuma neizbēgamība. Visā tajā kaut kas ir. Daudzus tas kaitinās un liks izklikt izuzungus par snobismu, dekadenci, pārsātinātu, visatlaicību, uzspēlētību apzīmējumi klūst pozitīvi. Tāpēc svarīga ir ne tikai šīs prestatības sadzīvībām limenim, dotam politiskam momentam, mākslinieku kā ideju un spēkiem, uz kuriem tā balstās. Viena - ja viena - viss, kas ir, tad visi šie nerra - āksta līdz mesijai - pareināti.

uz kuriem tā baļstās. Viens no šiem spēkiem slēpjās mākslinieka idejas nozīmu amplitūdā - no pretrunā slēpto energiju savā labā. Tā ir nemītīga uguns izsaukšana uz sevi. Neadekvātā realitātei. Teātris, āķstība, maska, sagrāut ierastās un māngās cēlonškarības un atrast sev tuvo, tikamo apjomu, liniju, krāsu, materiālu. Bet tās visas ir mēles tā lielā mutē, kuru jāsadrīdz.

Vini visi, kā parasti, cits citu iedrošinot un provocējot, rada to vidi, kurā rada. Grūti pateikt, kurā briči tiek pārkāpts kāds slieksnis un iestājas no pierīta. Jāprasa gan - vai vispār tāda pastāv. Viss ir tā savijes un savstarpēji aizvietojams. Traģikomisms. Emociju realizātie vizuālās formas.

Lielos vilcienos viņiem visiem ir daudz kas kopīgs. Un vēl lielākos vēzienos mums visiem ir daudz kas kopīgs. Skatoties uz šīs akcijas iесākuma "gimenes bildi", man tajā jāsācas kaut kas "bibelisks". Ne gluži apraudāšana, ne gluži miega sargāšana, ne gluži parādisāns. Varbūt viss kopā. Varbūt visam tam nav nekādas nozīmes. Droši vien tā ari ir. Galvenais - iesākt. Ja paviršojam viņu reproducētos zīmējumus-kompozīcijas, tad it kā jau visu redzam un it kā vēl neko nerēdam. Bet tur viņi visi ir tādi, kādi viņi ir - kaut tākai dažas linijas, dažos formas elementi. Sandras zīmētās figūras nozaudētības veidā apkārtējā vidē, tās sagrieztību ar pasaules "spēku linijām". Girta liniju romantismā, kruzelotā naivumā, baltuma iejavinotībā un pasakainībā (no vārda "pasaka"). Bet Aijai baltais ir uzvarēts un dzīves saistamība. Jāņa lielie vēzieni materiāla, zibens - sātura, bet rezultātā tāda līniska, iekšēja kustība, parādīsimis un dzīves saistamība. Edgara smagie tūnus spēki, aprauto formu kustības telpā, blīvuma miers. Tie tādi skūmi, bet tajos kaut kas ir, sakustēšanās. Protams, maz ticams, ka gala iznaks autoriem neraksturis un pilnīgi negaidīts rezultāts. Apvēlēns diez vai būs. Katram dzīve u. izbrīst meklējumu ceļi jau izveidoši savas sagataves, savus pašreizējus parādīmenus. Bet tomēr jauki būs gaidīt. Katrreiz tas pa jaunam. Drebulis, nedrošība, bailes, sīkas blēdības un sirds. Visa sirds. Ivars Runkovskis

Lietas neatkarīgi no mūsu at-tieksmēm un no-stājām eksistē. Laiks ir vienaldzigs pret izmīsigo vēlmi katrai izvirzīties ar savu interpretāciju. Tev var būt sava attieksme, bet var gadīties, ka kāda ārpus Tevis tapusi nostāja klūst par tavejo. Bet pieteik vienkārši zināt kailus mākslas vēstures faktus, lai atskārstu noteikošā pašsaprotamību.

Jebkurā respektējamā pasaules mākslas vēstures grāmatā išmūžā ir iepazīt tās parādības, kurās var uzskatīt par priekštečiem un līdzinieciem latviešu mākslinieku darbībai vismaz pēdējo desmit gadu laikā. Tādām aktivitātēm, kur svarīgs ne tikai rezultāts, bet arī process, kur šis process nes sevi noteiku ideju, nereti būtiskākū nekā pats rezultāts, kaut gan lietu kopsakaņība nosaka visu kēdes posmu nozīmi.

kēdes posmu nozīmi. Vai ir dzīves un mākslas robeža? Māksliniekam arī gleznošana ir dzīve. Gan vienā, gan otrā mēdz atgadīties neparedzamas situācijas. Bet var arī kādā mājot šo neparasto apstākļu radišanas apsēstību. Tādus pasaule ir pieredzējusi. Un būtu nekorekti apiet dažus dīzgarus, vismaz pieminot, kas zina, viņu iedvesmojošo rīcību.

Palūkosimies tā senāk — gadsimta sākumā, kad līdz ar jaunu virzenu veidošanos, radās arī nepieciešamība pēc to pamatojuma, kad rakstītās vārds bija mākslas parādības apstiprinājums un arī veidinās apstāklis pārmaiņu procesa tālākai attīstībai. Tālāks sarežģītās jaunas izteiksmes iespējās, vienkārši un pārīcinoši pamatojot tās pievita Apollinēram, ar kuru, pēc manām domām, "viss" arī sākās. Tā ir revolūcija — gadsimta sākumā pasludināt, ka jāglezno nav obligāti ar krāsām, ka to var izdarīt piemēram, ar priekšmetiem. Te ir saknes rīcības, kura sniegīs ārpus mākslas radišanas klasiskās izpratnes. Vārds sadarītā ar prātu deva akceptu pārmaiņu progresam, kurš bija visai straujš gan glezniecībā, gan ideju teātrālā pasniegumā. Un kaut arī mūsu izstādē gala rezultāts gaidāms glezniecībā, vairāk jārunā par konцепciju, procesu, kuriem nav nekāda sakara ar gleznošanu.

Nedrīkst aizmirst dadaistus, jo viņi bija pirmie, kuri atļāvās demonstrēt savu rīcību publiski un iesaistīja noteikšķajā skatītāju — šajā ziņā tiešā pēctecība, taču safrīnskā ziņā jāšaubās, vai pie mums valdis absurdus, vai zālē, piemēram, būs vienāk caur tualeti, kā to organizēja dadaisti 1920. gadā Kelnē un vai noslēgumā kāds jaus sadauzt savus darbus. Soreiz sakarība beši procesa demonstrēšanā, iespējas, piedāvājums līdzdarbības, aicinājums jaut valju asociatīvai domāšanai.

Bet ideja par tukšuma (nogacīti) rosināšo vērtību pieder Ivam Klainam. Tieši tā 1958. gadā atvērās Klaina izstāde Parīzē, kurā mākslinieks pārdeva "nemateriālās glezniecīskā jūtīguma zonas" — par zēlu. Viņš mēdz pārsteigt ar ekstravagancēm un tieksmē pēc negaidīta virzīja viņa darību. Mūsu gadujums "jaunais" nevar būt no priekšvēstures viedokļa, taču radošā procesā nenobēg fakts, ka atkarībā no ikviens darība ir neatkarījotā kaut vai laika ziņā. Tomēr idejas struktūrā ar jau pieredzējēm mākslas faktiem var atrast analogijas. Tātad pamatdomas būtiskums — "tukšums", kurā aicina sevi aizpildīt, bet, kļūvis apdzīvots, ir izsmēlis savas rosināšas iepriekšējās, kā vide darbam, tas vairs mākslinieku neinteresē. Un aplim jāatkartojas. Sāds idejas stāvokļa strukturāls pasniegums ir galvenais sakuma punkts. Neapaudzēts ar estētisku izpildījumu, tas ir ietilpis motivs, kura vērtība slēpjās tā

Viss pārējais būs greznakas vai pieticīgakas drānas šim kermenim. Aizraušanis ar pirmajiem struktūrām ir minimālistu bastions, bet vai Maigas svārstības mums nedemonstrēs vienu no dzives dzīnēspēku modeļiem? Ideja, kura ir vērtīga, tikai vārdos izteikta vai pat domās paturēta. Te jārunā par stāvokliem, kuri eksistē āpus glezniecības. Viens no konceptuālistiem Duglass Hjuberts pamatoja, ka mākslai tās būtībā nav nekā kopēja ar kādu konkrētu priekšmetu. Mākslinieka uzdevums ir radīt idejas un koncepcijas, bet to iemiesošana materializētās izpausmēs ir amatnieka uzdevums. Taču leģas Ilmāres Sandras Krastīgas, Aijas Zariņas, Girts Mužnieka, Jāņa Mitrēvica un Edgara Vērpes profesionālā izglītība pagēr gleznot, no kā viņi neatsakās, viņi nevar atlauties šai mīseli palikt kailai un grib to apgrēt. Si tieksme pieklūt tuvāk pirmsakumiem ir zinīga kā vēl viens apliecinājums pie visiem jau esošajiem. Jūtēj cik svarīgs ir lingvinistiskais moments, tas dod iespēju paust idejas mutiski arī rakstiski. Piemēram, konceptuālists Roberts Bernijs 1969 gadā Dīseidorfā savā izstādē rādīja intervju ar sevi, kuras saturs veidināja izsteloties mākslas darbu katram pašam, vai francūzis Bēns 60-to gadu otrajā pusē sēdēja savā izstādē ar plakātu: "Skaties uz mani — tas ir pilnīgi pieteikoši!" vai "Rakstīts dēļ slavas". "Es esmu melis". "Māksla ir vērtīga, ejiet mājās", bet neviens mājās negāja.. Varbūt būs arī iespēja ietiekties aiz neredzamā robežas. Savukārt, vēl viens konceptuālists Kossuts rakstīja: "Manu mākslu nevar redzēt. To, kas ir redzams, var uzskaitīt par informācijas klātbūtni". Neierobežots laiks, kur izvērtīties abstraktajai domāšanai

Elita Ansonē

MAIGĀS SVĀRSTIBAS
Mani draugi cep pīrägus
Mani draugi jauc mākorus
Mani draugi met kūlenus
Bet es svārstos
Maija

Maigās svārstības ir kustības un procesi, kas laika gaitā atkārtojās. Svārstības var būt Svarīgākās ir Maigās svārstības, tās nav ne vēlamas, ne nevēlamas, tās ir nepieciešamības. Izeikti kā trīsdimensionālu svārstību kopu, kuras notiek pa atbilstošām koordinātēm. Šī svārstību fāzēs, starp kurām pastāv attiecīgas šo fāžu novirzes. Maigo svārstību novirzes ir superpozīcijas princips, un šādas svārstības apraksta ar lineārem multivienādojumiem. Maigā svārstību novirzes ir atbilstoši attiecīgiem periodiem. Maigā svārstību novirzes ir atbilstoši attiecīgiem periodiem.

ajā pašā stāvoklī, kādā tā bijusi brīvi izraudzījata sākuma momentā. Maigo svārstību perioda darbojas tad, ja dotā parametra vērtības precīzi atkārtojās pēc vienādiem laika intervāliem. Taču praksē svārstību periodu lieto arī tādām Maigo svārstību izpausmēm, kas ir pastarpinātas un netiešas svārstības.

as ir ātrums, kādā noris svārstošo daļu kustība ap līdzvara stāvokli vidē, kurā pastāv ekonomiskie, politiskie un citi veida faktiskie nosacījumi. Svārstīšanās ātrums ir atkarīgs faktisko nosacījumu spiedienā un vides pretestības. Maigais svārsts ir materiālās dabas elements, kas sastāv no relatīvi patstāvīgām iemīlējumiem, kas pieļikto spēku rezultātā svārstsās ap nekustīgu punktu, veidojot svārstību centru.

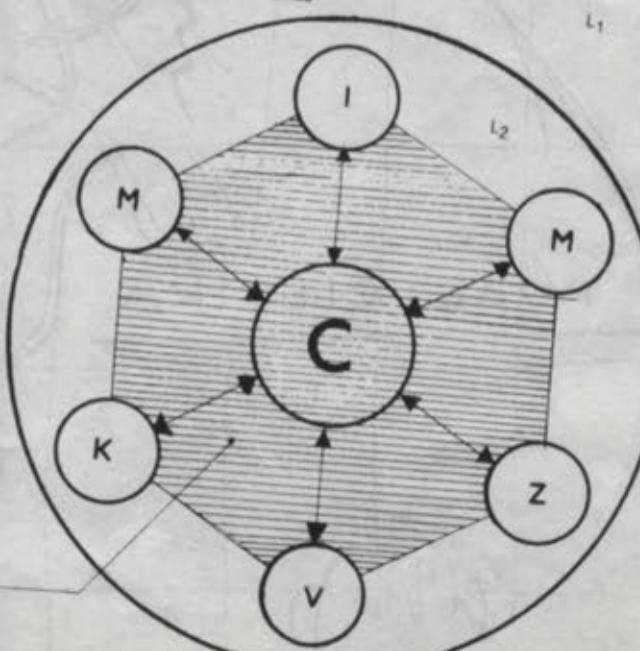
Igo svārstību centrs ir punkts, kas atrodās Maigā svārsta reducētā garuma attālumā, ja svārsts atšķiras no starpējā apmaiņām. Maigā svārsta svārstības un tā atrašanās punkts ir gads svārstības ir pašierosmes svārstības. Ierosināšanai ir jums.

Lācis

C - svärtning

IMZVKM - Major svázaný

masas centr.

L1 - Áreas vizinhas

L₂ – iekšēja rezonācija

4

All of them were born:
Ieva Iltnere - April
1957, Sandra Krastina
- March 1957, Aija
Zariņa - January 1954,
Jānis Mitrēvics - July
1957, Girts Muižnieks -
December 1956, Edgars
Vērpe - May 1958. Each
of them has a place of
birth. Ieva, Sandra,
Jānis, Girts, Edgars in
Riga, Aija in the village of
Sauka. All of them
graduated the Latvian
Academy of Arts in 1982.

All of them started participating in art shows as students. All of them became members of the Union of Artists in 1983.

From time to time they stuck together in various activities and exhibitions in Riga, Vilnius, Kaunas, Moscow or in different combinations participated in Latvian Art Shows somewhere else in the world. Some (Aija, Janis) have had one person shows in Latvia as well as in far away countries. Everything that unites them serves to make them different.

to make them different. And everything they have understood in art and life has never been hindrance for feeling some kinship. All of them will be and work one month daily in the exhibition hall "Latvija" and little by little will fill it with artwork. The result is unpredictable but puzzling. Reaction of the public cannot be forecast. Beautiful!